

Spiridușii luminii

ANDREEA IATAGAN

Ilustrații de Ionuț Robert Olaru

ACEASTĂ CARTE APARTINE LUI:

.....

pan
da

Era liniște în clasa de pe frunza de nufăr. În băncile din coji de alune stăteau micii cărăbuși, gărgărițe, albine, bondari și fluturi. Nimeni nu mișca o antenuță. În afară de Carla, un pui de libelulă care zbura zănată printre bănci, mai-mai să le dărâme.

— Vrum, vrum, fâl! Zdrang!

Acum chiar a reușit să răstoarne scaunul pe care stătea un biet fluturaș atât de înspăimântat, încât i s-au șters toate culorile de pe aripioarele plăpânde.

De ce era micuța libelulă atât de panicată? Pentru că profesoara o întrebase ceva, iar ea habar n-avea ce să răspundă:

— Carla, tu ți-ai descoperit talentul? Știi bine că fiecare dintre voi trebuie să ajute Ținutul Insectelor după ce termină școala.

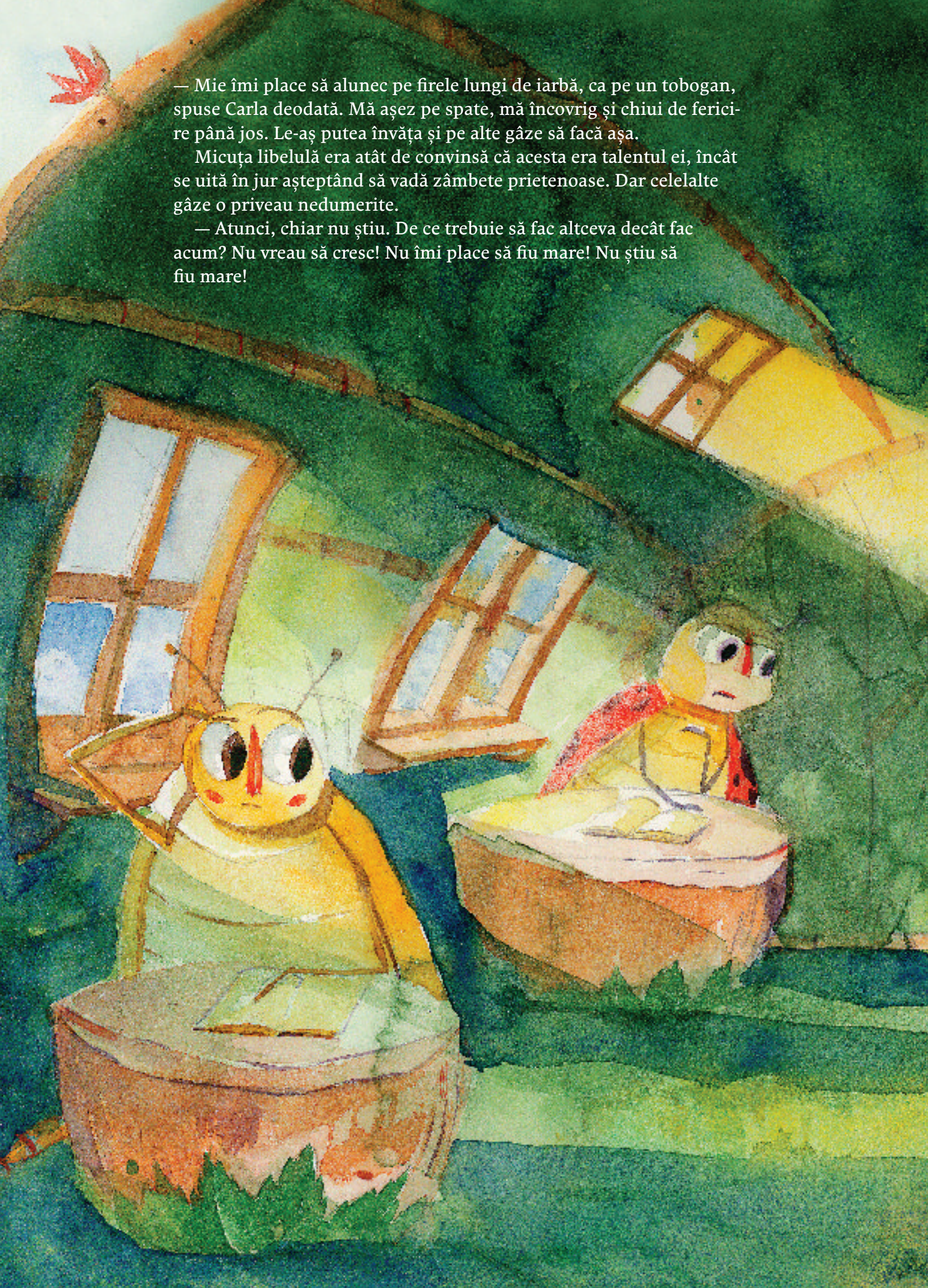
Ceilalți colegi se hotărâseră deja. Cărăbușul se pricepea de minune să înșire pietricele pe alei, licuriciului îi plăcea să aprindă felinarele de la fiecare casă, iar fluturele iubea cărțile și urma să aibă grijă de biblioteca școlii.

— Mie îmi place să alunec pe firele lungi de iarbă, ca pe un tobogan, spuse Carla deodată. Mă așez pe spate, mă încovrig și chiui de fericire până jos. Le-aș putea învăța și pe alte găze să facă așa.

Micuța libelulă era atât de convinsă că acesta era talentul ei, încât se uită în jur așteptând să vadă zâmbete prietenoase. Dar celelalte găze o priveau nedumerite.

— Atunci, chiar nu știu. De ce trebuie să fac altceva decât fac acum? Nu vreau să cresc! Nu îmi place să fiu mare! Nu știu să fiu mare!

Cu aripioarele pleoștite, libelula se scurse înapoi în banca ei din spatele clasei. Ar fi vrut să fie invizibilă.

— Mai ai timp să te gândești până mâine, la serbările școlii. Sunt sigură că îți vei da seama care e talentul tău, o încurajă profesoara.

— Hei, de ce ești așa tristă? o întrebă prietena ei, bondărița Rița, cu care mergea întotdeauna spre casă după ore.

— Tu știi să desenezi și ai imaginație. Vei face niște case grozave pentru găze. Dar eu? Eu vreau doar să zbor și să descopăr lucruri noi. N-am niciun talent.

— Tu zbori mai bine și mai repede decât oricine, Carla. Și ești curioasă. Ai putea deveni... Explorator.

Micuța libelulă făcu ochii mari, apoi fața i se luminează într-un zâmbet frumos.

— Voi zbura și voi colinda, voi hoinări și mă voi aventura. Explorator, asta e!

